

4

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Dovolte mi, abych vám otevřel srdce a řekl vám, že hlavní starostí každého křesťana, zvláště zasvěcené osoby a služebníka oltáře, musí být věrnost, oddanost vlastnímu povolání jakožto učedníka, který chce následovat Pána.

papež Benedikt XVI.

Úvodní slovo

Milí farníci!

V Božím lidu, církvi, neexistují nepovolání, každý jsme více nebo méně uvědoměle odpověděli na Ježíšovu výzvu: pojd' za mnou. A, jak řekl papež Benedikt, naší hlavní starostí musí být věrnost tomuto povolání.

Minulý týden jsme slyšeli výzvu biskupa Pavla mladým lidem v souvislosti s povoláním ke kněžství. Ano,

malý počet těch, kdo se připravují k této službě, tak zásadní pro život našich křesťanských společenství, nás jistě znepokojuje. Ale myslím, že by nás ještě více měla znepokojovat otázka, zda každý z nás žijeme svůj život v perspektivě povolání. Pak, věřím, budeme mít znovu i dostatek těch, kteří nám budou moci sloužit svátostmi a Božím slovem.

Tak to říká také papež František mladým, když mezi „povolání“ zahrnuje nejen řeholní život a kněžství, ale i povolání k životu

v manželství. Povolání, říká, „vždycky znamená vyjít ze sebe samého a zaměřit život na Krista a jeho evangelium“.

Přeji nejen mladým lidem, ale každému z nás, abychom znovu objevili krásu života, žitého jako odpověď na Boží lásku, hledání, jak realizovat Boží plán se svým životem. Takový život nemusí být vždy nejsnadnější, ale vždy je smysluplný, a v důsledku toho krásný. Starozákonní žalmista se ptá: Miluje kdo život? Přeje si dny štěstí? (Žl 34) A naše křesťanská zkušenost nám říká, že naplněný a šťastný život nemívá ten, kdo si dal štěstí za svůj cíl (a vyhýbá se každé námaze a kříži), ale ten, kdo do centra své existence staví Krista, kdo v Něm našel smysl života, kdo pochopil, že je Bohem milován a tedy i povolán.

Co kdybychom s tímto vstoupili do postní doby? Už je za dveřmi...

Předtím si však užijte masopust a obnovený farní ples!

Váš farář Jan Mráz

PS ...a opravdu nikdo z mladých mužů naší farnosti v sobě nepocítí uje touhu a volání po kněžství? Divil bych se, kdyby tomu tak nebylo...

Informace

• **Popeleční středa** 5. března 2025 je počátkem Postní doby, kterou zahájíme znamením popelce. Toto znamení kajícího nám připomíná pomíjivost věcí tohoto světa. Odříkání ale není cílem, má být pomocí, prostředkem pro ztišení a povzbuzení k dobrým skutkům.

Popeleční středa je dnem přísného postu. Postní řád předepisuje úplné zdržení se masa a střídmost v pokrmu (ta se vykládá jako „najíst se jen jednou dosyta“ a platí pro dospělé křesťany od 18 do 60 let věku).

• **Plesová tombola.** Milí přátelé a spolufarníci, jak jistě víte, po několika letech jsme se rozhodli obnovit tradici společného setkání naší farnosti (nejen) při tanci. Aktuálně jsou vstupenky na náš ples, který se koná v sobotu 22. 2. v Salesiánském středisku v Žabovřeskách, zcela vyprodány!

Rádi bychom vás touto cestou požádali o pomoc s příspěvkem do tomboly. Pokud máte doma zajímavou knihu, která se sešla po stromečkem dvakrát, nebo jiný předmět, pochutinu či kvalitní víno, nebo byste mohli darovat nějaký sponzorský materiál (hrnky, usb, poukaz..), budeme vám moc vděční.

Stačí odpovědět na tento e-mail: veverunka@gmail.com a já už se s vámi určitě domluvíme na předání. Moc děkuji a těším se na viděnou s těmi, kteří se akce zúčastní osobně. ☺
Veronika Veverka Papoušková

• **Posvícení.** Čtvrtek **13. března** je výroční den posvěcení našeho kostela. Zveme vás po večerní mši svaté do sacristie na společné setkání, postátí nebo posezení (na poležení není místo). Kdo by mohl pomoci s organizací a přípravou pohoštění, hlase se u kostelníka Pavla Zahradníka.

• **Pozvánka** k milému setkání s dominikánkou Bernadetou, která u nás nějakou dobu zastávala službu farní asistentky. Ta, vedena Duchem svatým na své duchovní cestě po Jižní Americe, prožila spoustu milostí, obdarování a možná i zázraků, o které by se s námi chtěla podělit při setkání, které proběhne **28. 3. 2025 v 18.30** hod v sacristii kostela sv. Tomáše.

Jste srdečně zváni a věříme, že obdarován bude každý příchozí, a to už jen samotnou přítomností Bernie. ☺

• **Generální úklid kostela.** Velký předvelikonoční úklid proběhne v sobotu **5. dubna od 8.30**. Prosíme všechny ochotné farníky, aby se do přípravy našeho kostela na Velikonoce zapojili. Děkujeme předem.

Liturgická prosba

Pokud chcete při mši sv. přijímat Eucharistii, přicházejte, prosím, včas k oltáři, aby nejen rozdavatel, ale hlavně Kristus v Eucharistii nemusel čekat.

V praxi to znamená přicházet k oltáři hned po slovech kněze: Hle Beránek Boží, ... a po naší odpovědi: Pane, nezasloužím si, ...

Prohlubujme tak společně úctu k Eucharistii, když jsme si po modlitbě Páně popřáli Kristův pokoj.

jáhen Jiří Palacký

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Na začátku února na svátek Uvedení Páně do chrámu vás zdravíme na stránkách Tomáška. Děkujeme vám za vaši štědrost a za všechny vaše příspěvky na nejrůznější účely.

Sbírka na stavbu v ukrajinském městě Teresva

V prosinci proběhla sbírka prostředků na stavbu fary v ukrajinském městě Teresva. Fara má sloužit jako místo setkávání.

Vybrali jsme 30 000 Kč a 210 Euro.
Všem dárcům upřímné poděkování.

Tříkrálová sbírka

Prostřednictvím charitní pokladničky jsme na Tříkrálovou sbírku vybrali **22 000 Kč**.

V celé ČR se při letošní Tříkrálové sbírce vybralo **184 299 939 Kč**.

V naší diecézi se vybralo:

Tříkrálová sbírka 2025	částka (Kč)
DCh Brno	156 255
OCh Blansko	3 648 283
OCh Břeclav	3 568 524
OCh Hodonín	4 442 032
OCh Jihlava	2 595 822
OCh Rajhrad	6 454 333
OCh Tišnov	3 687 370
OCh Třebíč	4 131 649
OCh Znojmo	2 960 636
OCh Žďár nad Sázavou	5 102 816
Služby Brno	3 614 787
Celkem	38 529 000

Dary

Peníze, které jste darovali ještě do konce roku 2024, jsme použili takto:

Denní centrum pro lidi bez domova	2 000 Kč
Noclehárna pro lidi bez domova	2 000 Kč

Přehled darů za rok 2024

V loňském roce jsme peníze darovali na následující potřeby:

Léky pro nemocné leprou LL	12 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	12 000 Kč
Pomoc Ukrajině	30 000 Kč
Pomoc Ukrajině	210 Euro

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Denní centrum pro lidi bez domova	7 000 Kč
Noclehárna pro lidi bez domova	7 000 Kč

Celkem 66 000 Kč a 210 Euro

Přejeme vám radost s Pánem každý den a dětem krásné jarní prázdniny.

Dobrovolníci farní charity

675 let od založení kostela sv. Tomáše

Před 675 lety, 2. února 1350, na svátek Očištění Panny Marie, dnes svátek Uvedení Páně do chrámu, založil markrabě Jan Jindřich Lucemburský klášter s kostelem sv. Tomáše a Panny Marie. Markrabě přišel do Brna po polovině měsíce ledna. V předcházejícím roce, během vánočního sněmu v Praze, na sv. Štěpána, obdržel od svého bratra Karla, krále českého a římského, Moravu v léno. Založení kláštera bylo prvním panovnickým počinem Jana Jindřicha poté, co slavnostně vstoupil do svého rezidenčního města. Výběr

svátku Uvedení Páně do chrámu nebyl náhodný. Založením chrámu s klášteřem začala vláda nového markraběte na Moravě, počátek panování nové linie nové dynastie Lucemburků. Markrabství moravské bylo teprve před necelými dvěma lety před příchodem Jana Jindřicha do Brna prohlášeno Karlem IV. z pozice římského krále za nezcizitelnou součást zemí Koruny české.

Již v zakládací listině markrabě sděluje, že po vzoru svých svatých předků knížete Václava a kněžny Ludmily, kteří zakládali kostely ke službě Bohu Otci, „toužíce srdečně napodobovat jejich požehnané kroky pro naši sílu“, zřizuje klášter augustiniánů poustevníků. Mariánské zasvěcení napodobuje založení kostela

Panny Marie Sněžné v Praze Karlem IV. po jeho korunovaci českým králem v září 1347, kláštera augustiniánů kanovníků s kostelem Nanebevzetí Panny Marie na Karlově v září 1350 po roce od jeho korunovace římským králem v Cáchách a ještě později kostela Panny Marie v Norimberku, přes který se Karel vracel do Čech z Říma, kde byl korunován na Velikonoce roku 1355 císařem.

Začínat novou etapu života oslavou Boha a s odkazem na pokračování ve stopách svatých předků dávalo 27letému Janu Jindřichovi jistě smysl. Podívejme se blíže na hlubší duchovní rovinu, kterou si k tomu výběrem svátku Uvedení Páně do chrámu zvolil. Pro tento svátek je vybráno liturgické čtení ze 3. kapitoly proroka Malachiáše: „Hle posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po kterém toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže?“ Malachiášův výrok zazníval během slavnosti Očišťování Panny Marie celkem osmkrát. Karel IV. nechal sochařsky zobrazit scénu anděla (tzn. posla), který připravuje vstup Pána do svého chrámu v reliéfu tympanonu portálu vnitřní předsíně svého císařského kostela Panny Marie v Norimberku,

pro něj v nejvýznamnějším městě v německých částech říše. Důvod lépe pochopíme, když se vrátíme k latinské verzi textu Malachiáše ve Vulgátě, kde slovo Pán nebylo z řečtiny přeloženo výrazem „dominus“, nýbrž „dominator“, což znamená panovník.

Nový panovník na Moravě jedná v duchu Augustinovy Obce boží, když již zde na zemi připravuje příchod Božího království, které se začíná uskutečňovat už v tomto čase. Obraz z Malachiášova proroctví se stává předobrazem vladařského poslání, jak je chápal Jan Jindřich. On je nejen panovníkem, ale i oním poslem a zároveň také tím, který se připravuje na den Pánova příchodu v chrámě, který zbudoval jako rodovou nekropoli. Zbývá ještě dodat, že panovnický adventus, neboli slavnostní příchod do města, kterému vládl, patřil ve středověku k významným rituálům. Na tento historický adventus Jana Jindřicha navázal introitus, tedy vstup nejvyššího panovníka do chrámu, jehož zbudování bylo ohlášeno v očekávání Kristova druhého příchodu podle smlouvy, jejíž naplňování se Jan Jindřich jako křesťan svým rozhodnutím „zvěstoval“.

Mariánská zbožnost byla v symbolickém uvažování a jednání při založení kostela sv. Tomáše

před 675 lety také zdůrazněna. V rozhodnutí založit klášter markrabě píše: „a zejména ke cti blahoslavené neporušené Panny, v níž si královský Syn zvolil sobě trůn, jako ve vonném příbytku nejvyššího stvořitele“. Svátek Očišťování Panny Marie vychází z židovských předpisů rituální očisty rodičky 40 dní po porodu. Již jsme připomněli, že markrabě obdržel Moravu v léno na Vánoce předchozího roku. Svátek Uvedení Páně do chrámu patří i dnes mezi vánoční svátky a je připomínkou narození Páně, které se slaví o čtyřicet dní dříve. Propojení tří časových rovin od biblické události Vánoc přes současnost až po konec času při druhém Kristově příchodu je vyjádřeno průběhem liturgického roku, který nás činí svědky nejen minulých událostí, jež si připomínáme jako památku, ale ukazuje nám jejich smysl ve světle toho, co nás čeká v budoucnosti.

Zdá se, že středověk, mnohými považovaný za temný, byl duchovně naplněn poselstvím světla, zprávy o Kristově příchodu, což se na Hromnice slavilo již od antiky světelným průvodem s rozžatými svícemi. Mariánská složka této symboliky je zřejmá. Byla to ona, která řekla své fiat příchodu světla, od kterého se začaly odvíjet dějiny naší spásy. Mariánská kaple kostela sv. Tomáše byla proto zasvěcena Zvěstování Panny Marie

a tvořila duchovní jádro celé brněnské lucemburské fundace. Událost Zvěstování vyjadřuje ikona Matky Boží, kterou Lucemburkové do Mariánské kaple věnovali. Mariinu přímluvu za nás hříšníky při Posledním soudu při druhém Kristově příchodu představuje pieta, kterou Lucemburkové pořídili do svého pohřebního kostela, kde se nachází dodnes.

Očekávání druhého Kristova příchodu si můžeme také připomenout 13. března, v den výročí posvěcení kostela. Důvodem nebude letos kulaté historické výročí, protože svěcení se uskutečnilo v roce 1356. Přesto je důležité se k tomuto roku vrátit. Byla to první neděle postní, zvaná *Invocabit*. A vše nasvědčuje tomu, že volba konkrétního dne opět nebyla náhodná. Protože doba postní končí slavností Kristova Zmrtvýchvstání, lze si stěží představit pro vysvěcení rodového pohřebiště lepší příležitost. Během pozemského života se máme stále obracet k Bohu, který je naší jedinou nadějí a oporou, v něm dojdeme naplnění smyslu svého života, a nakonec přislíbené spásy. V liturgii první adventní neděle nás upoutá již *introitus*, neboli vstupní verš z žalmu č. 90 (91): „*invocabit me et exaudiam eum, cum ipso ero in tribulatione eruum eum et glorificabo longitudine dierum implebo illum et ostendam ei salutare meum*“ (dle *Vulgáty*), „Až mě bude

volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dopřeji mu do sytosti nejdelších časů, ukáži mu svoji spásu.“

Jan Jindřich nedosáhl takových politických úspěchů jako jeho starší bratr císař Karel nebo syn markrabě Jošt, který byl zvolen římským králem. Ze všech počinů jeho vlády, z nichž většina je dnes už zcela zapomenuta, můžeme soudit, že pouze jeho první vladařské rozhodnutí o založení kláštera augustiniánů, které učinil k Boží oslavě, ke cti Panny Marie a spásě členů lucemburské dynastie, významně ovlivnilo dějiny Brna a Moravy až dodnes. Kvůli zbožné úctě k Panně Marii, kterou doprovodilo darování ikony Matky Boží, máme v tomto jubilejním roce možnost v bazilice na Starém Brně vstoupit do jedné ze dvou Svatých bran v Brně. Plní se tak záměr markraběte, který před 675 lety chtěl, aby jeho první panovnické rozhodnutí bylo věčně uchováno v paměti.

Tomáš Drobný

Poutní výšlap na Nový rok

První den roku 2025 se skupinka farníků vydala na poutní výšlap

cestou Sedmi radostí Panny Marie. Historická poutní cesta byla obnovena před několika lety a vede od lelekovického kostela sv. Filipa a Jakuba k vranovskému kostelu Narození Panny Marie.

Je lemovaná sedmi zastaveními, které symbolizují radosti Panny Marie – Zvěstování Panně Marii, Ježíšovo narození, Klanění tří králů, Nalezení dvanáctiletého Ježíše v chrámu, Zmrtvýchvstání Páně, Seslání Ducha Svatého, Nanebevzetí a korunovace Panny Marie. U každého zastavení jsme si přečetli příslušný úryvek z Písma svatého a krátce se pomodlili. Ve svém srdci jsme nesli všechny naše blízké a celou farnost. Vzpomínali jsme taky na sestru Bernie, které jsme poslali krátký pozdrav.

Cestou jsme měli dostatek času si povídat, sdílet se a smát se. Krásu dne umocňovala nádherná zimní příroda.

Naše putování jsme zakončili ve vranovském kostele společnou modlitbou a zpěvem.

Jana Fialová

Otevřený advent u sv. Tomáše

*Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje,
nebude chodit v temnotě, ale bude mít
světlo života. (Jan 8, 11)*

ADVENTNÍ SOBOTY 14-17h

V KOSTELE

sv. Tomáše

ZBOŽÍ

POKLADNICE

Iz 55,1

ZADARMO

Z nadšení několika jednotlivců a bývalého pana kaplana Jožky Janouška vznikl v roce 2023 koncept na otevření našeho kostela náhodným kolemjdoucím v čase adventních sobotních odpolední, během kterých byl umožněn příchod náhodným zvědavcům i návštěvníkům adventních trhů na Moravském náměstí. V osvětleném prostoru dostali všichni příchozí příležitost ke zklidnění a ztišení, ale také ke zpovědi či přímlybné modlitbě organizované ve spolupráci s komunitou Emmanuel. V prostoru kolem oltáře byly připravené svíčky k modlitbě nebo vzpomínce za blízké, Boží slovo pro každého, možnost zapsat přímlyby a vložit do košíku, který byl s obětními dary odevzdán při večerní mši svaté.

Protože se nám tento koncept velice líbil i osvědčil, využili jsme v loňském roce výzvu brněnského biskupství na pastorační projekty s tématem Evangelizace. Díky finančnímu příspěvku ve výši 19.000

Kč se nám podařilo pořídit nový materiál a také začít plánovat realizaci zcela nového kovového svícnu, o kterém se více dozvíte v příštím čísle Tomáška.

Kostelem sv. Tomáše i v tomto adventu prošlo několik tisíc osob, využili jsme cca 5.000 ks svíček a poskytli jsme nepočítaně chvil pro setkání s Bohem i těm, kteří ho dosud neměli

šanci poznat. Kromě toho tato aktivita propojila desítky dobrovolníků v naší farnosti, kteří se s nadšením zapojili do příprav i samotné organizace. Děkujeme především Klárce Kengi Koukalové za obětavou realizaci našich nápadů a všem aktivním účastníkům, kteří přispěli k jedinečné atmosféře této akce.

Veronika Veverka Papoušková

Dobry skutek ve svetle dnesního sveta

skautský vůdcovský kurz

Každé malé vlče, které není v oddíle úplným nováčkem, jistě ví, že vlčácký slib obnáší každý den vykonat alespoň jeden dobrý skutek. Rozeznávat dobro a zlo je bezesporu klíčovou lidskou vlastností, potřebnou k udržitelnému a prosperujícímu směřování lidské společnosti. Mnohý exaktní fyzik by jistě mohl namítat, že na základě známých fyzikálních zákonů nelze pomocí žádné stavové veličiny přesně dobrý skutek definovat. Není však nutné mít vysokoškolské vzdělání, aby člověk sám přišel na podstatu dobrého skutku. Ryzí junácký dobrý skutek patří k jedné z věcí, která nás významně odlišuje od zvířat a evoluční biologie není schopna

na otázku touhy po konání dobra bez nároku na jakýkoliv osobní zisk patřičně odpovědět. A přesto lidé dobré skutky vykonávají, a to na úkor rostoucí entropie celého systému. Na téma dobrého skutku by jistě šly psát nekonečné filozofické knihy a stejně by téma plně neobsáhly.

Dnešní svět se proměňuje velmi dynamicky a s ním i celá společnost. Každý z nás nese, ať chce či nechce, důležitý podíl odpovědnosti za tento svět, neboť jsme nedobrovolně jeho součástí. Je mi smutno, když vidím, kolik lidí již rezignovalo či se uzavřelo do alibistických bublin projevujíc o dění okolo pramalý zájem. Přitom každý z nás má velice unikátní dary, pomocí kterých může tento svět zanechat opravdu lepším místem, přičemž kreativité se meze nekladou.

Jako skaut a věřící člověk vnímám ve shonu dnešní doby velice důležitě Ježíšův výrok (Mt 5,13-16): „*Vy jste světlo světa. Svíčku nerozsvěcujete proto, abyste ji schovali, ale stavíte ji na svícen, aby svítila každému v domě.*“ Přestože dnešní kapitalistická společnost hýří zdánlivě nadbytkem dobrých skutků, může člověk nabýt dojmu, že další dobré skutky již přeci nejsou potřebné; máme přeci demokracii, nikdo v naší zemi neumírá hladem, působí zde tolik charitativních organizací...

Domnívám se, že jde o veliký omyl. Ryzí dobrý skutek provedený čistě z vlastní vůle se stává výborným

lékem nejenom na sklíčená, ale i zatvrzelá srdce. I maličký dobrý skutek se podobá doušku čerstvého horského vzduchu pro člověka dusícího se ve zplodinách milionů fake news. Je jako doušek pramenité vody pro ty, kteří bloudí nekonečnou pouští zlatých mincí a materiálních zisků, jejichž spirála nakonec vede k záhubě. Není však důvod k úplnému pesimismu. Vidím, že dnešní svět má plno světél a světýlek. Jde o dospělé i děti napříč různými kouty společnosti, kteří se nebojí nezjištěně vykouzlit smutnému kamarádovi úsměv na tváři, pomoci stařence s taškou, poslat zdánlivě zbytečný dopis s obavami a přáními vládním představitelům, vysadit strom či pomoci spolužákovi s úkolem. Kromě naplnění skautských ideálů bych se opět odkázal na citát z písma (Mt 25,40), neboť věřím, že pravá myšlenka evangelia, tedy radostné zvěsti, je se skautskými ideály velmi podobná, ne-li totožná: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.“ Zdánlivě bezvýznamný skutek může mít dopad mnohem větší, než by si kdokoliv připustil. Zachráněný život ubožáka v lese, strom, který bude po dlouhý čas poskytovat stín poutníkům, státník pohnut k nezahájení útočné války, zažehnutí jiskry v zájmu o látku ve škole vedoucí

k budoucímu nositeli Nobelovy ceny za medicínu.

A přeci jen bych si dovolil vyvrátit své předchozí tvrzení, že (junácký) dobrý skutek nepřináší vykonavateli odměnu. Existuje snad při zachování čistoty dobrého skutku mnoho lepších pocitů radosti, vděčnosti a celkové sounáležitosti, že dotyčný mohl svět opět učinit o krůček lepším a radostnějším místem?

Petr Děšť' Zelenka

Neděle Božího slova

Třetí neděli v liturgickém mezidobí vyhlásil papež František jako Neděli Božího slova. Tato neděle nás má vést k hojnějšímu uplatňování Božího slova v našem životě, abychom více pracovali s Písmem, četli ho, rozjímali a žili.

V naší farnosti jsme v tuto neděli v rámci farní kavárny měli malou ukázkou pokrmů z biblických dob.

V kostele vzadu na stolečku jsou k dispozici ruličky s biblickým citátem. Každý čtvrtek v 18.30 hod. se na faře konají setkání nad Bibli. Většinou se zamýšlíme nad některým čtením z následující neděle.

Jana Fialová

Práce v kostele

V sobotu 8. února proběhla v našem kostele netradiční brigáda. Byla znovu zavěšena světla. Zdroje ke světlům jsou umístěny na půdě, aby to vyhovovalo požadavkům

památkářů. Současně proběhlo zaměření rozměrů římsy. Velký dík šikovným a obětavým farníkům. Při této práci byly pořízeny snímky kostela s netradičním pohledem shora.

Jakuba jsou od listopadu vystaveny obrazy křížové cesty od Vladimíra Svobody. Tento náš farník odešel k Pánu před víc jak rokem a v posledních letech už náš kostel nenavštěvoval, ale možná jste ho někteří znali. I dříve chodil na mše nejen k nám, ale i k Jakubovi a pokud se pamatují, tak nejčastěji k jezuitům. Jeho tvorba je nazaměnitelná a vždy hluboce inspirativní. Už od roku 1989, kdy jsem se s ním seznámil, mě jeho obrazy moc oslovují. A jeho křížová cesta obzvlášť. Doporučuji ji shlédnout. Jen je dobré jít k Jakubovi za jasného dne, protože zatím není vhodně osvětlená, a počítat s delším časem prohlídky než v běžné obrazové galerii.

Kostelnické postřehy

Můj první postřeh, o který se chci podělit, se naší farnosti dotýká jen nepřímo. V sousedním kostele svatého

Vánoce u nás proběhly tradičně. Betlémské světlo bylo dodáno hned několikrát, dětská vánoční mše měla opět tu nejlepší atmosféru, Tomáškovský svařák po půlnoční

mši měl zase svoji vynikající kvalitu a k našim oběma betlémům chodila spousta lidí. Snad se tradice nestane z jiné věci. V minulých letech někdy v tento čas docházelo v kostele ke krádežím a jednou na Silvestra i k loupeži. I letos v tento den došlo ke krádeži, ale díky kamerovému záznamu a detektivovi Marabuovi s jeho znalostí místního podsvětí byl pachatel odhalen dříve, než s lupem dorazil domů.

Jak už jsem psal minule, vyhověli jsme žádosti Turistického a informačního centra města Brna a měli v době adventní i vánoční kostel více otevřený nejen o adventních sobotách jako loni. Už od poloviny adventu jsme měli postavený betlém a nazdobené vánoční stromy a několikrát jsem byl požádán abych betlém a vánoční stromy rozsvítil, aby si vše mohli návštěvníci vyfotit. Vždy jsem vyhověl, zejména když šlo o rodiny s dětmi. Až mě náš farář mimořádně slušně, taktně a ohleduplně sdělil, že jsem blbý a nemám to dělat. Kostel není nákupní centrum ani trhovský rynek, kde byly vánoční stromy rozsvíceny už dva týdny před adventem. U nás bychom měli ctít liturgické doby. Další žádosti už jsem odmítal a ukázalo se, že upozornění od o. Mráze bylo velmi užitečné. Díky tomu docházelo i k jakési neformální evangelizaci. Vysvětloval jsem lidem

jaká máme liturgická období a čím se liší a zjistil jsem, že většina se domnívá, že Vánoce jsou jen dva dny a velmi mnozí si myslí, že Velikonoce trvají jen jedno pondělí. Proběhla tak s návštěvníky řada zajímavých rozhovorů a ty zvědavější jsem odkázal na kurz Alfa.

Hodně návštěvníků se kostele nechová tak, jak bychom si my představovali, ale nechávám to být, když to nějak výrazněji neruší. Mám k napomínání dospělých velikou nechuť. Letos vše proběhlo bez nějakých větších incidentů. Vlastně jsem v adventu zasahoval jen jednou. Už mám zkušenost, že požití lihových nápojů způsobuje větší hlučnost nejen u mladých mužů, ale i u starších dam. Jedna taková veselá seniorská skupina přišla v adventu i k nám. Pánové projevovali nahlas svoji družnost a dámy dávaly akusticky silně najevo svoji bujnou radost ze života. Mírné upozornění nezabralo, asi měly pocit, že jsem méně chápavý a sdělily mi, že nic nedělají, jen jsou veselé, což nešlo přehlédnout a už vůbec ne přeslechnout. Obrátil jsem se tedy na pána, který v té skupině vypadal jako dominantní alfa. Protože měl na hlavě čepici oslovil jsem ho jako ženu, a požádal, zda by madam byla tak laskava a pokusila se snížit hlučnost své skupiny. Rázem bylo ticho a dámy smích přešel. Pán se ohradil, že není žena a já se mu omluvil, že skutečně

vypadá jako chlap, ale protože muži v kostele pokrývku hlavy nenosí, předpokládal jsem, že se cítí být ženou a chtěl jsem to respektovat. Muži s omluvou čepice sundali a skupina si pak kostel prohlédla v naprostém klidu a nakonec mi poděkovali, že jsem je provedl a upozornil na to nejvýznamnější, co u Tomáška máme. Zkusil jsem pak překonat svoji nechuť a upozorňoval i jiné muže, jak se v kostele chovat. Často byly reakce nevrlé nebo žádné, ale několikrát to byl začátek delšího a snad i prospěšného rozhovoru. Budu muset jít proti své přirozenosti a pokusím se ze sebe udělat větší drába, zjistil jsem, že to může být užitečné. Tož zase su o něco míň hlópé.

Pavel Pandan Zahradník

Příběh pro děti

Celá rodina se chystala na jarní prázdniny. Maminka pekla buchtu, holky kontrolovaly stav svých oblíbených deskových her, které si chtěly vzít s sebou, a tatínek na poslední chvíli sháněl sněhové řetězy, protože v Jeseníkách napadlo spoustu sněhu.

Mezitím co všichni pobíhali po bytě, malý František se tiše schoulil do

křesla a přikryl se dekou. Nikdo by si toho ani nevšiml, kdyby se nezačalo z pod deky ozývat tiché kňourání a posmrkávání. Maminka se nejdřív lekla, že holky bráškovi něco provedly, ale když vzala Františka do náruče, celý hořel. „A jéjé, tak se odjezd na hory odsouvá“, konstatoval tatínek, zatímco hledal v lékárnice něco na sražení horečky. Nejstarší Adélka už si balila poslední věci do batohu, když ji maminka zastavila: „Budeme muset zůstat doma, dokud se Franta neuzdraví.“ Jenže Adélka se už viděla v nové bundě na sjezdovce a protáhla obličej: „Vždyť ho může hlídat třeba babička!“ Ale hned se zarazila, protože moc dobře věděla, že i ona sama je nejradši v klidu doma, když jí není dobře. Přesto se nemohla zbavit pocitu, že to není fér. Vždyť se všichni tak těšili!

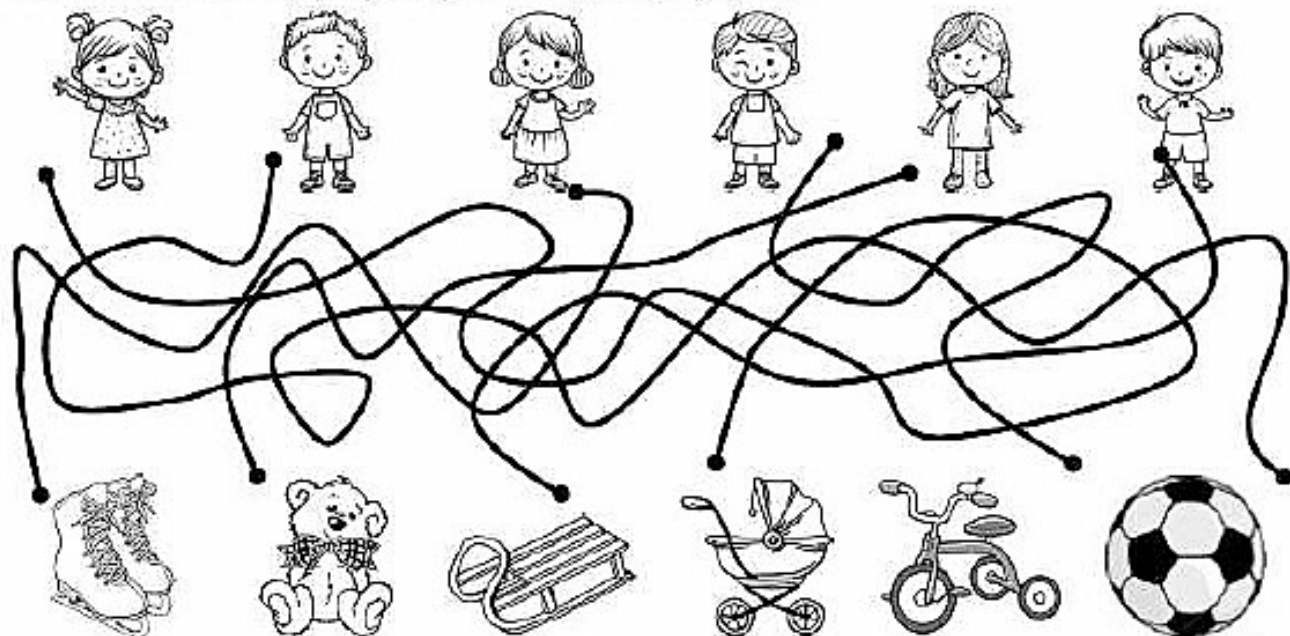
Při večerní modlitbě směřovaly všechny přímlyvy za uzdravení brášky. Rodiče byli na holky hrdí, že zvládly celou situaci odevzdat do rukou Božích a ještě před pohádkou na dobrou noc jim tatínek oznámil: „Než se František uzdraví, uděláme si přespávačku na zahradě v iglú, které si hned zítra postavíme.“ „Ano! A pozveme i bratrance Kubu a sestřenici Lindu!“ Holky byly nadšené, jak to nakonec všechno dobře dopadlo.

Klárka a Lucka Papouškovy

BYSTRÉ HLAVY

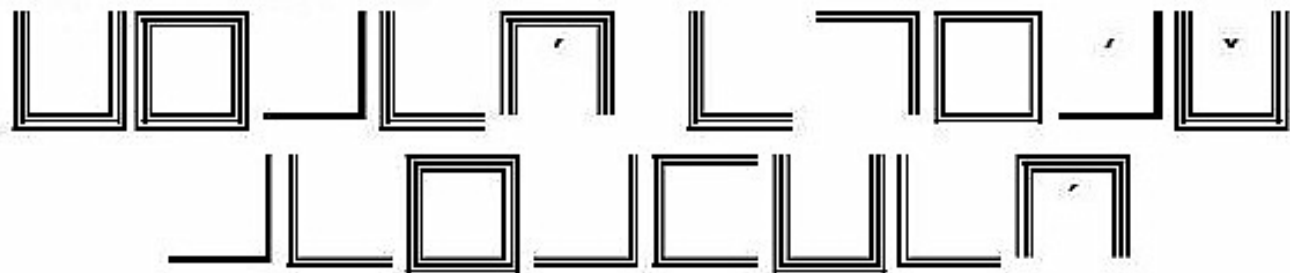
PRO NEJMENŠÍ

DÁRKY. Dětem se popletly dárky. Pomůžeš jim najít ty správné?

PRO STARŠÍ

ŠIFRA. Pomocí klíče vylušti šifru.

klíč:

A	B	C
D	E	F
G	H	CH

I	J	K
L	M	N
O	P	Q

R	S	T
U	V	W
X	Y	Z

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková